

عنوان مقاله:

بررسی مضامین مقاومت و استعمار ستیزی در اشعار فرخی یزدی و پابلونودا

محل انتشار:

فصلنامه نقد، تحلیل و زیبایی شناسی متون (قندپارسی سابق)، دوره 3، شماره 8 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم کیانی فر - دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

سعید روزبهانی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار

خلاصه مقاله:

ادبیات پایداری، معمولا به آثاری اطلاق می شود که تحت تاثیر شرایطی چون اختناق و استبداد داخلی، نبود آزادی های فردی و اجتماعی، غصب قدرت و سرزمین و سرمایه های ملی، قانون ستیزی و قانون-گریزی و غیره شکل می گیرند. زبان این گونه ی ادبی، صریح و شیوه ی ظهورش باتوجه به شرایط هر دوره ی تاریخی، متنوع و متفاوت است. ادبیات پایداری، مختص سرزمین خاصی نیست و درهنگام نبرد، شاعرانی که احساسات قوی تری دارند، به سرودن اشعاری با این مضامین می پردازند. فرخی یزدی، از شاعران و گویندگان عصر مشروطه ی ایران و پابلونودا از شیلی، به عنوان دو شاعر مطرح در زمینه ی ادبیات پایداری و مقاومت می باشند. اینان، همدوش با دیگر مردم، سلاح قلم را علیه دشمن بر دوش گرفته، عمیق ترین احساسات و عواطف خود را در زمینه ی استقلال ملت و حریت مردم و مملکت خود بیان کرده-اند. اینان هرکدام، زبان زمان خود بوده و با سروده هایشان، آزادی و عشق به وطن را فریاد زده-اند. آنچه در این جستار بدان پرداخته شده، بررسی جلوه های مضامین مقاومت، استبدادستیزی و به-طورکلی مقوله های ادبیات پایداری در اشعار فرخی یزدی و نودا می باشد.

کلمات کلیدی:

استعمارستیزی، پابلونودا، فرخی یزدی،

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1231289>

